Sygn. akt: III Nsm 139/19

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Brzegu Wydział III Rodzinny i Nieletnich
w składzie :

Przewodniczący : SSR Tomasz Polak

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2019 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku [redacted]
z udziałem Aleksandry Cools

o przymusowe odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej na zasadzie art. 598^6 k.p.c.

postanawia :

1. oddalić wniosek
2. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa

Uzasadnienie

W dniu 25.02.2019 r. [redacted] złożył do Sądu Rejonowego w Brzegu w sprawie o sygn. akt III Nsm 93/19 wniosek o wydanie w trybie art. 598^5 k.p.c. postanowienia wzywającego Aleksandrę Cools do wydania małoletniej Amelie Cools ojcu [redacted] i przedłożył orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Poitiers (Francja) z dnia 23.11.2016 r. sygn. R.G: 16/02184, którego wykonalność na terenie Rzeczpospolitej Polskiej została stwierdzona prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 16.02.2018 r. w sprawie o sygn. I Co 8/18.

Postanowieniem z dnia 27.02.2019 r. Sąd Rejonowy w Brzegu w sprawie o sygn. akt III Nsm 93/19 wezwał Aleksandrę Cools do oddania małoletniej Amelii Cools ojcu [redacted] zgodnie z orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w Poitiers (Francja) z dnia 23.11.2016 r. R.G: 16/02184, którego wykonalność na terenie Rzeczpospolitej Polskiej została stwierdzona postanowieniem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 16.02.2018 r. w sprawie I Co 8/18 – w terminie pięciu dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia.

Następnie w dniu 22.03.2019 r. [redacted] złożył wniosek o wydanie przez Sąd Rejonowy w Brzegu w trybie art. 598^6 k.p.c. postanowienia o zleceniu kuratorowi sądowemu przymusowego odebrania małoletniej Amelie Cools i oddanie jej ojcu.

We wniosku wskazano, iż Sąd zakreślił zobowiązanej Aleksandrze Cools 5-cio dniowy termin do oddania małoletniej córki ojcu. Wnioskodawca stawił się w siedzibie Sądu Rejonowego w Brzegu w dniu 20.03.2019 r. aby odebrać małoletnią Amelii Cools z rąk Aleksandry Cools, przy czym o miejscu i czasie uprawniony poinformował zobowiązaną

drogą e-mailową. Dobrowolne wydanie dziecka w trybie art. 598^5 k.p.c. nie nastąpiło wobec czego wniosek o jego przymusowe odebranie jest uzasadniony i konieczny.

Wniosek uprawnionego do wydanie przez sąd postanowienia o zleceniu przymusowego odebrania dziecka przez kuratora nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd orzekający nie kwestionuje orzeczenia o stwierdzeniu wykonalności opisanego wyżej orzeczenia sądu francuskiego, nie mniej jednak nie może przejść obojętnie obok rozstrzygnięć i ustaleń dokonanych w innych postępowaniach, w tym zwłaszcza w postępowaniu prowadzonym przez tutejszy Sąd o sygn. akt III Nsm 100/18.

Postanowieniem z dnia 20.06.2018 r. Sąd Rejonowy w Brzegu w sprawie o sygn. III Nsm 100/18 o uchylenie – zmianę postanowienia o wydaniu dziecka w trybie Konwencji Haskiej zmienił pkt I postanowienia Sądu Rejonowego w Brzegu z dnia 19 października 2016 r. sygn. akt III Nsm 334/16 w ten sposób, iż oddalił wniosek [redacted] o wydanie małoletniej Amelie Cools. Jak wskazał Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w sprawie o sygn. I ACz 925/18 powyższe postanowienie Sądu Rejonowego w Brzegu dotyczyło odmiennych kwestii i dlatego nie mogło mieć wpływu na kwestię stwierdzenia wykonalności orzeczenia sądu francuskiego. Sąd orzekający oczywiście podziela to stanowisko, jednak nie można tracić z pola widzenia, iż zainicjowane przez [redacted] aktualnie prowadzone postępowanie wykonawcze dotyczy w istocie tej samej kwestii co postępowanie o sygn. akt III Nsm 100/18, czyli wydania dziecka.

Oddalając wniosek [redacted] Sąd w sprawie o wydanie dziecka w trybie Konwencji Haskiej wskazywał m.in., iż ewentualny powrót dziecka pod opiekę ojca nie może być natychmiastowy, nie może polegać na nagłym zerwaniu więzi z matką i środowiskiem w którym przebywało wówczas od blisko 3 lat, musi być poprzedzony procesem odbudowy relacji małoletniej z ojcem.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, iż podstawowym założeniem regulacji dotyczącej przymusowego odebrania osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką w trybie art. 598^6 k.p.c jest doprowadzenie do niezwłocznego oddania tej osoby uprawnionemu. Podstawą rozstrzygnięcia zapadłego w sprawie III Nsm 100/18 była realna obawa zaistnienia poważnych negatywnych skutków po stronie małoletniej. W ocenie sądu taka obawa istnieje nadal zwłaszcza po upływie kolejnych 9 miesięcy pozostawania dziecka pod faktyczną opieką matki. Sąd musi baczyć przy tym aby przy przymusowym odbieraniu dziecko nie doznało krzywdy fizycznej, czy moralnej.

Decyzja o odebraniu dziecka, tak jak każde inne rozstrzygnięcie powinno być przeanalizowane nie tylko w aspekcie ściśle formalnym, lecz w świetle fundamentalnej zasady obowiązującej przy realizowaniu władzy rodzicielskiej tj. kierowania się dobrem dziecka (orz. SN z 14.4.1999 r. III CKN 1228/98, Prok. i Pr. 2000, Nr 1 s. 37). Różnorodność możliwych stanów faktycznych oraz konieczność ochrony dobra dziecka w każdej sytuacji powodują, że w sprawach o odebranie dziecka może nie być wskazane posługiwanie się wyłącznie kryterium formalnym, sprowadzającym się do oceny, czy osoba, u której dziecko przebywa, jest do tego nieuprawniona, a rodzicowi przysługuje władza rodzicielska w zakresie obejmującym przebywanie z dzieckiem. W niektórych przypadkach dobro dziecka może przemawiać przeciwko odebraniu go osobie formalnie nieuprawnionej. (Kodeks Rodzinny i Opiekuńczy. Komentarz do art. 100 KRO red. Osajda 2019, wydanie 5, publikowane w Legalis).

Zasada ochrony dobra dziecka, przyjęta w Konwencji o prawach dziecka i innych aktach normatywnych krajowego porządku prawnego, w szczególności w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym, nakazuje przyjąć, że dobro dziecka jest w każdym postępowaniu dotyczącym dziecka wartością pierwotną i nadrzędną, mającą podstawowe znaczenie we wszystkich sprawach dotyczących opieki nad nim. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że kierowanie się tą zasadą stanowi bezwzględny obowiązek prawny,

odnoszący się do każdej indywidualnej decyzji stosowania i wykładni prawa (por. np. uzasadnienia uchwał składu siedmiu sędziów z dnia 12 czerwca 1992 r., III CZP 48/92, OSNC 1992, nr 10, poz. 179 i z dnia 8 marca 2006 r., III CZP 98/05, OSNC 2006, nr 10, poz. 158, wyrok z dnia 8 czerwca 2000 r. V CKN 1237, oraz postanowienia z dnia 31 marca 1999 r., I CKN 23/99, OSNC 1999, nr 11, poz. 188, z dnia 7 lipca 2000 r., III CKN 796/00, i z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1805/00).

W opinii Sądu przymusowe odebranie dziecka w sposób żądany aktualnie przez [redacted] stanowiłoby realne, poważne zagrożenie dla zdrowia małoletniej, co uznać należy jako działanie wbrew dobru dziecka. Aktualne pozostają opinie wydane w sprawie III Nsm 100/18 dotyczące stanu psychicznego dziecka wykluczające natychmiastowy zmianę rodzica i środowiska rodzinnego. Do sądu nie dotarły informacje świadczące o zmianie (polepszeniu) stanu dziecka w porównaniu do połowy roku 2018 r. Natomiast matka małoletniej przedłożyła do sprawy III Nsm 93/19 opinię psychologa z dnia 20.02.2019 r. która potwierdza dotychczasowe ustalenia w przedmiocie kondycji psychosomatycznej Amelie Cools.

Należy w tym miejscu ponownie podkreślić, iż ewentualny powrót małoletniej pod opiekę ojca nie może opierać się na działaniach nagłych i zastosowaniu przymusu.

Powyższe znajduje również uzasadnienie w Wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 7 marca 2013 r. 10131/11, który wskazał w tezie 4, iż Nadrzędny interes dziecka generalnie wyklucza użycie wobec niego środków przymusu (w szczególności, Ignaccolo-Zenide p. Rumunii, nr 31679/96, ETPCz 2000 I, pkt 106 oraz Maire p. Portugalii, nr 48206/99, pkt 76, ETPC z 2003 VII).

Przedmiotowe postępowania nie jest postępowaniem rozpoznawczym, lecz postępowaniem wykonawczym. Postanowienie w przedmiocie zlecenia kuratorowi sądowemu przymusowego odebrania osoby nie jest postanowieniem co do istoty sprawy, dlatego też sąd był uprawniony wydania orzeczenia poza rozprawą, na posiedzeniu niejawnym.

Orzeczenie jest nieprawomocne
Brzeg, dnia 01.04.2019 r.

Zarządzenie:

1. odnotować i zakreślić w Rep Nsm
2. odpis postanowienia doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy i uczestniczce postępowania z pouczeniem o zażaleniu odpisem wniosku z dnia 20.03.2019 r.

Brzeg, dnia 28.03.2019 r.